Lietas arhīva Nr. CA-0716-19/36
ECLI:LV:RAT:2019:0705.C29806112.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 5.jūlijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Mairita Šķendere,
tiesnese Inese Strelča
un tiesnese Marika Bebriša,
ar sekretāri Amandu Adamoviču,
piedaloties prasītājam /pers. E/ un atbildētājam /pers. F/ un viņa pilnvarotajam pārstāvim /pers. G/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. E/ prasībā pret /pers. F/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. F/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 19.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "Arpres" 2012.gada 24.oktobrī cēlusi tiesā prasību pret /pers. F/ par parāda piedziņu, kurā saskaņā ar 2018.gada 19.septembra prasības pieteikuma papildinājumiem lūgts piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu 3272,61 EUR apmērā, līgumsodu 3272,61 EUR apmērā un likumiskos procentus 1596,13 EUR apmērā, kopā 8141,35 EUR apmērā, kā arī piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā un tā papildinājumos norādīti šādi argumenti.

[1.1] 2010.gada 22.jūlijā atbildētājs izrakstīja /pers. E/ garantijas vēstuli, saskaņā ar kuru apņēmās novērst nekvalitatīvi veikto remontdarbu defektus 14 dienu laikā no garantijas vēstules parakstīšanas brīža. Par minētajiem darbiem atbildētājs jau iepriekš saņēmis samaksu 2300 Ls apmērā.

Saskaņā ar garantijas vēstules noteikumiem atbildētājs apņēmās atmaksāt /pers. E/ 2300 Ls, ja minētie remontdarbu defekti netiks novērsti līdz 2010.gada 5.augustam. Puses vienojās, ka remontdarbu defektu novēršanas faktu apstiprinās pušu parakstīts darbu pieņemšanas akts.

[1.2] 2011.gada 8.aprīlī starp /pers. E/ un SIA "Arpres" noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru /pers. E/ nodeva SIA "Arpres" savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas ir pamatotas uz atbildētāja izsniegto 2010.gada 22.jūlija garantijas vēstuli.

[1.3] Atbildētājs savas saistības saskaņā ar 2010.gada 22.jūlija garantijas vēstuli nav izpildījis.

[2] Ar tiesas 2018.gada 19.septembra protokollēmumu apmierināts prasītājas pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu, aizstājot prasītāju SIA "Arpres" ar tās procesuālo tiesību pārņēmēju /pers. E/.

[3] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 19.oktobra spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājam parādu 3272,61 EUR, līgumsodu 327,26 EUR, nokavējuma procentus par laika periodu no 2010.gada 5.augusta līdz 2018.gada 19.septembrim 1596,13 EUR, kā arī tiesas izdevumus 303,96 EUR apmērā. Prasība daļā par līgumsoda piedziņu 2945,35 EUR apmērā noraidīta.

Spriedums daļā, ar kuru apmierināta prasība par parāda piedziņu, pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs garantijas vēstulē pieļigtajā kārtībā būtu novērsis remontdarbu defektus. Tādējādi 2010.gada 5.augustā iestājās atbildētāja pienākums atmaksāt prasītājam 2300 Ls, ko atbildētājs nav izdarījis.

[3.2] Starp pusēm noslēgtā līguma tiesiskums vērtēts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 25.septembra spriedumā, ar kuru noraidīta atbildētāja prasība pret /pers. E/ par garantijas vēstules atzīšanu par spēkā neesošu.

Šajā spriedumā, izvērtējot garantijas vēstulē minēto pēc tajā lietoto vārdu jēguma un darījuma dalībnieku izsacītā nodoma, secināts, ka veiktajiem remontdarbiem novēršamie defekti atbildētājam ir bijuši zināmi un saprotami, jo garantijas vēstulē norādīts, ka puses tās sastādīšanas laikā ir vienojušās par defektu novēršanu, darbiem, arī materiālu sarakstu, turklāt atbildētājs pēc garantijas vēstules parakstīšanas nav vērsies pie prasītāja, lai noskaidrotu un precizētu darījuma priekšmetu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, par nepamatotiem atzīti atbildētāja argumenti, ka darījuma priekšmets ir pilnīgi nenoteikts, bet tajā norādīto saistību izpilde – neiespējama.

Iepriekš minētais spriedums stājies likumīgā spēkā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. un 203.pantu tajā nodibinātie fakti pusēm kļuvuši neapstrīdami un to pārvērtēšanai nav tiesiska pamata.

[3.3] Faktu, ka atbildētājam bija zināms kādi defekti ir jānovērš, apliecina ne tikai fakti, kas konstatēti ar spēkā stājušos spriedumu, bet arī paša atbildētāja prasības pieteikumā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai norādītais, ka atbildētājs pēc remontdarbu veikšanas ir uzklausījis /pers. E/ pretenzijas par remontdarbu kvalitāti un apņēmās novērst defektus.

[3.4] Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums ir jāpilda, tādējādi no atbildētāja prasītāja labā piedzenams pamatparāds 3272,61 EUR apmērā.

[4] Atbildētājs /pers. F/ iesniedzis apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 19.oktobra spriedumu, pārsūdzot to daļā, ar kuru apmierināta prasība par parāda 3272,61 EUR piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 25.septembra spriedumā, ar kuru noraidīta atbildētāja prasība pret prasītāju par garantijas vēstules atzīšanu par spēkā neesošu, vērtēts jautājums attiecībā uz garantijas vēstules esošā teksta pietiekamību un tiesiskumu, lai pieņemtu, ka tas pēc būtības satur pietiekoši daudz informācijas, lai nebūtu pamata pašu vēstuli atzīt par spēkā neesošu, taču tiesai nebija pamats vērtēt jautājumu, vai prasītājs uz vēstules pamata spēs pierādīt darbu neizpildi.

Ņemot vērā iepriekš minēto, atzīstams, ka tiesai šīs lietas ietvaros bija jāskata jautājums ne tikai no pašas vēstules tiesiskuma viedokļa, bet arī jāpievērš uzmanība attiecīgajam ierakstam garantijas vēstulē plašākā nozīmē, proti, kā daļa no pierādīšanas procesa, ka darbi, kurus atbildētājs ir zinājis, ir tie, kas nav veiktie un par kuriem ir piekritis uzņemties garantijas vēstulē noteiktās sankcijas.

[4.2] Tiesa nav vērtējusi apstākli, ka garantijas vēstule ir sastādīta rokrakstā, kas nozīmē, ka pusēm tās sastādīšanas laikā nebija zināms vēl tās gala saturs, turklāt puses garantijas vēstules sastādīšanas ietvaros bija vienojušās sastādīt tās pielikumus pēc pašas vēstules sastādīšanas.

[4.3] Spriedumā nav vērtēts apstāklis, ka vēstules sastādīšanas laikā, nosakot neizpildes sankcijas, atbildētājs ņem vērā tos darbus, par kuriem puses vienojas pašas vēstules sastādīšanas gaitā, bet, ja pielikuma sastādīšanas ietvaros attiecīgie darbi vairs neatbilst iepriekš panāktajai vienošanās, tad arī pielikuma sastādīšana tiek pārtraukta.

[5] Prasītājs paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka tā ir nepamatota un noraidāma.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja /pers. F/ pilnvarotais pārstāvis /pers. G/ uzturēja apelācijas sūdzība un lūdza prasību noraidīt, pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Prasītājs /pers. E/ tiesas sēdē paskaidroja, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu, lūdza piedzīt pamatparādu un nokavējuma procentus par laika posmu no 2018.gada 20.septembra līdz 2019.gada 12.jūnijam.

M o t ī v u d a ļ a

[7] Noklausījusies pušu paskaidrojumus un novērtējusi tos kopumā ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, kā arī prasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība par parāda piedziņu 3272,61 EUR apmērā ir pamatota un apmierināma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas un 430.panta trešās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, nepārbaudot faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pirmās instances tiesas spriedums ir pārsūdzēts daļā par pamatparāda piedziņu, ko apliecina apelācijas sūdzībā un tai pievienotajā valsts nodevas, kas maksājama par apelācijas sūdzību, aprēķinā norādītais.

Pirmās instances tiesas spriedums daļā par līgumsoda 327,26 EUR apmērā un nokavējuma procentu par laika periodu no 2010.gada 5.augusta līdz 2018.gada 19.septembrim 1596,13 EUR apmērā piedziņu nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti šādi pirmās instances tiesas konstatētie fakti.

[8.1] Puses 2010.gada 22.jūlijā sastādījušas garantijas vēstuli, saskaņā ar kuru atbildētājs apņēmās 2010.gada 5.augustā atmaksāt prasītājam 2300 Ls (3272,61 EUR), ja 14 dienu laikā nenovērsīs defektus, kas pieļauti veicot remontdarbus.

[8.2] Defektu novēršanas darbu izpildi apliecina prasītāja parakstīts darbu pieņemšanas akts.

[8.3] Likumīgā spēkā stājies Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 25.septembra spriedums, ar kuru noraidīta atbildētāja prasība pret prasītāju par 2010.gada 22.jūlija garantijas vēstules atzīšanu par spēkā neesošu. Ar šo spriedumu nodibināts fakts, ka nav pamata apšaubīt, ka veiktajiem remontdarbiem novēršamie defekti atbildētājam bija zināmi un saprotami.

[9] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa izdarījusi pareizu un lietā iesniegtajiem pierādījumiem atbilstošu secinājums, ka atbildētājs nav pierādījis savu saistību, kas izriet no 2010.gada 22.jūlija garantijas vēstules, izpildi, tādējādi saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu no atbildētāja prasītāja labā piedzenams parāds 3272,61 EUR apmērā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, dodot tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi un vispusīgi novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, līdz ar to pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Tā kā nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas secinājumus, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, atzīstot, ka prasība par parāda piedziņu 3272,61 EUR apmērā no atbildētāja prasītāja labā ir pamatota.

Apmierinot prasību par pamatparāda piedziņu, saskaņā ar Civillikuma 1759. un 1765.panta noteikumiem no atbildētāja prasītāja labā par laika posmu no 2018.gada 20.septembra līdz 2019.gada 12.jūnijam ir piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 142,56 EUR apmērā.

[10] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzības argumenti nav pamats pretēja sprieduma taisīšanai lietā.

[10.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses. Gan prasītājs, gan atbildētājs bija puses civillietā, kurā taisīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 25.septembra spriedums, kas stājies likumīgā spēkā. Tādējādi ar šo spriedumu nodibinātie fakti, proti, fakts, ka veiktajiem remontdarbiem novēršamie defekti /pers. F/ bija zināmi un saprotami, nav jāpierāda no jauna iztiesājot šo civillietu.

Tas apstākli, ka ar iepriekš minēto spriedumu izskatāmās prasības priekšmets bija darījuma atzīšana par spēkā neesošu un apelatora ieskatā tiesai nebija pamats vērtēt jautājumu, vai uz vēstules pamata būs iespējams pierādīt darbu neizpildi, nevar būt pamats nepiemērot Civilprocesa likuma 96.panta otrās daļas noteikumus. Apelācijas instances tiesa, taisot 2017.gada 25.septembra spriedumu civillietā /pers. F/ prasībā pret /pers. E/ par garantijas vēstules atzīšanu par spēkā neesošu, secinājumu, ka /pers. F/ bija zināms un saprotams, kādi defekti saskaņā ar garantijas vēstulē noteikto viņam jānovērš, analizējot apelācijas sūdzības argumentu, ka darījuma priekšmets ir bijis nenoteikts.

Nav saprotams apelācijas arguments, ka tiesai bija pienākums vērtēt "ka darbi, kurus atbildētājs ir zinājis, ir tie, kas nav veikti un par kuriem ir piekritis uzņemties garantijas vēstulē uzņemtās saistības". Garantijas vēstules teksts norāda, ka tajā tiek runāts tikai un vienīgi par nepieciešamību labot abām pusēm zināmus defektus, kas pieļauti remontdarbu laikā, bet gadījumā, ja šie defekti nav novērsti, atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājam 3272,61 EUR (2300 Ls). Atbildētājs defektu novēršanas faktu (kaut daļēju) nav pierādījis, jo nav iesniedzis ne garantijas vēstulē noteikto darbu pieņemšanas aktu, ne citus pierādījumus, kas šo faktu apliecina.

[10.2] Apstāklis, ka garantijas vēstule sastādīta rokrakstā, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, nekādā veidā neapliecina, ka garantijas vēstules sastādīšanas laikā pusēm nebija zināms tās gala saturs. Tāpat garantijas vēstules sastādīšana rokrakstā nekādā veidā neizslēdz to, ka tika sastādīts arī šīs vēstules pielikums.

[10.3] Netiek apšaubīts apelācijas sūdzībā norādītais, ka garantijas vēstules sastādīšanas laikā, nosakot neizpildes sankcijas, tika ņemti vērā tie darbi, par kuriem puses vienojās garantijas vēstules sastādīšanas laikā. Apelācijas sūdzības arguments, ka gadījumā, ja garantijas vēstules pielikuma sastādīšanas ietvaros attiecīgie darbi vairs neatbilst iepriekš panāktajai vienošanās, tad arī pielikuma sastādīšana tiek pārtraukta, apstākļos, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs kaut daļēji novērsis remontdarbu laikā pieļautos defektus, nav saprotams.

[11] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi ir vērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izdarot pierādījumiem un likumam atbilstošus secinājumus.

[12] No atbildētāja prasītāja labā un valsts ienākumos piedzenami šādi tiesāšanās izdevumi.

[12.1] Ņemot vērā līgumsoda un likumisko procentu apmēru, kas piedzīts ar pirmās instances tiesas spriedumu (šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā), kā arī pamatparāda summu un likumisko nokavējumu summa, kas piedzīta ar apelācijas instances tiesas spriedumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 39.panta pirmās daļas 5. un 7.punktu no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesāšanās izdevumi 451,56 EUR apmērā, kas sastāv no valsts nodeva par prasību maksājuma 351,53 EUR apmērā (1.sēj., l.l.7), valsts nodevas maksājuma par prasības nodrošināšanas pieteikumu 71,14 EUR apmērā (1.sēj., l.l.118) un no izdevumiem, kas saistīti ar lietas izskatīšanu 28,89 EUR (2,85 EUR - maksājums

par pierādījumu iegūšanu, 21,34 EUR - ar prasības nodrošināšanu saistītie izdevumi un 4,70 - ar pavēstu un citu dokumentu piegādāšanu saistītie izdevumi (1.sēj., l.l.16, 159, 6).

Pārējā daļā prasītāja lūgums par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu ir noraidāms, jo lietā nav pierādījumu par pirmstiesas brīdinājuma nosūtīšanu atbildētājam, kā arī Latvijas pasta kvīts, kas pievienota, lai apstiprinātu šī sūtījuma izmaksas, nesatur salasāmu informāciju (1.sēj., l.l.15). Savukārt kvīts, kas apstiprina kancelejas nodevas samaksu zemesgrāmatā 7,11 EUR apmērā un kāda maksas pakalpojuma samaksu 8,58 EUR apmērā 2019.gada 6.februārī, kas attiecināmi uz Jelgavas nodalījumu Nr.6659-3, neapliecina, ka šie maksājumi izdarīti par tādu darbību veikšanu zemesgrāmatā, izdevumi par kurām, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas un 41.panta pirmās daļas noteikumiem būtu atzīstami par prasītājam atlīdzināmiem ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem.

[12.2] Apstākļos, ka summa, par kādu kopumā apmierināta prasība ir 5 338,56 EUR, valsts nodeva, kas maksāja par šo prasību sastāda 448,18 EUR, no kuriem prasītājs nomaksājis 351,53 EUR. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts ienākumos ir piedzenama nenomaksātā valsts nodeva 96,65 EUR.

Kopējā ar tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumu lietā kopumā sastāda 27,74 EUR, no kuriem prasītājs ir samaksājis 4,70 EUR. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 23,04 EUR apmērā.

[13] Apstākļos, ka prasība apmierināta daļā par 5338,56 EUR piedziņu (ar pirmās instances tiesas spriedumu, kas stājies spēkā daļā par nokavējuma procentu un līgumsoda piedziņu 1923,39 EUR kopsummā, bet ar apelācijas instances tiesas spriedumu apmierināta prasība par pamatparāda un nokavējuma procentu piedziņu 3415,17 EUR kopsummā), bet prasības nodrošinājums ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 13.aprīļa lēmumu piemērots, norādot, ka tas sniedzas līdz summai 7995,84 EUR, daļā, kas pārsniedz summu, par kādu prasība apmierināta, prasības nodrošinājums ir atceļams, norādot, ka prasības nodrošinājuma summa sniedzās līdz 5338,56 EUR.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.pantu, 454.panta pirmo un otro daļu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. E/ prasību pret /pers. F/ par parāda un nokavējuma procentu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. E/, personas kods /personas kods/, 3866,73 EUR (trīs tūkstoši astoņi simti sešdesmit seši *euro* un 73 centi), kas sastāv no pamatparāda 3272,61 EUR (trīs tūkstoši divi simti septiņdesmit divi *euro* un 61 cents), nokavējuma procentiem par laika posmu no 2018.gada 20.septembra līdz 2019.gada 12.jūnijam 142,56 EUR (viens simts četrdesmit divi *euro* un 56 centi) un tiesas izdevumiem 451,56 (četri simti piecdesmit viens *euro* un 56 centi).

Noteikt /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, likumiskos nokavējuma procentus 6% apmērā gadā no pamatparāda summas 3272,61 EUR (trīs tūkstoši divi simti septiņdesmit divi *euro* un 61 cents).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 96,65 EUR (deviņdesmit seši *euro* un 65 centi) apmērā, nosakot, ka dokuments, kas apliecina šī maksājuma veikšanu, iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā sprieduma labprātīgas izpildes noteiktajā termiņā.

Valsts nodeva iemaksājama – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr.LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda – valsts nodeva civillietā Nr.C C29806112.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 23,04 EUR (divdesmit trīs *euro* un 04 centi) apmērā, nosakot, ka dokuments, kas apliecina šī maksājuma veikšanu, iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā sprieduma labprātīgas izpildes noteiktajā termiņā.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.LV90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499, kā arī atsauce uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 5.jūlija spriedumu civillietā Nr.C29806112.

Atcelt daļā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 13.aprīļa lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu daļā par summu, līdz kurai sniedzas prasības nodrošinājums, nosakot, ka prasības nodrošinājums sniedzās līdz 5338,56 EUR (pieci tūkstoši trīs simti trīsdesmit astoņi *euro* un 56 centi).

Noteikt /pers. F/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Spriedums sastādīts un pieejams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā 2019.gada 5.jūlijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	*/paraksts*	M.Šķendere
Tiesnese	*/paraksts/*	I.Strelča
Tiesnese	*/paraksts/*	M.Bebriša